

ARMÁDA SPÁSY
MEZINÁRODNÍ ETICKÉ STANOVISKO

DODRŽOVÁNÍ DNE ODPOČINKU

VYJÁDŘENÍ STANOVISKA

Armáda spásy uznává a hlásá biblické učení, že Bůh, náš Stvořitel, pro náš prospěch ustanovil konkrétní rytmus života. Toto spatřujeme v záznamu o Stvoření (Genesis 2,2–3), ve čtvrtém přikázání (Exodus 20,8–11; Deuteronomium 5,12–15) a v Ježíšově učení o vyváženém přístupu k životu. Proto princip dodržování dne odpočinku, bez ohledu na to, o který den v týdnu se jedná, poskytuje tuto příležitost k odpočinku, k díkůvzdání a k uctívání.

Armáda spásy věří, že jednotlivci mají zodpovědnost a výsadu žít podle tohoto biblického řádu. Armáda spásy dále zastává názor, že ti, jejichž náboženská přesvědčení jim nedovolují v určitém čase pracovat, by měli být při přijímání do zaměstnání, při pracovním zařazení či kariérním růstu zaměstnanců chráněni před diskriminací. Tím, že Armáda spásy uznává jako den odpočinku neděli, se připojuje ke zvyklostem rané křesťanské církve, která si tento den vybrala jako památku a oslavu Kristova vzkříšení.

POZADÍ A SOUVISLOSTI

Lidé k tomu, aby se jim dařilo v jejich práci, aby plnili své povinnosti a aby si užívali vše, co jim Bůh poskytl, potřebují náležitý odpočinek. A naopak, absence dne odpočinku popírá lidskou potřebu tělesného odpočinku a duchovní obnovy.

Tváří v tvář narůstající komercializaci a zrychlujícímu se životnímu tempu moderního člověka je dodržování dne odpočinku, ať už v neděli nebo v jiný den, zdůrazněním přirozeného rytmu odpočinku a aktivity, který Bible předkládá jako důležitou součást dobra celého Božího stvoření.

DŮVODY PRO STANOVISKO ARMÁDY SPÁSY

Bůh ustanovil den odpočinku v rámci svého díla stvoření a oddělil ho jako svatý (Genesis 2,2–3; Exodus 20,8–11; Leviticus 23,3; Nehemiáš 13,15–22; Žalm 92). Jeho dodržování se stalo čtvrtým přikázáním, které se mělo dodržovat z generace na generaci (Židům 4,9–11).

Ve Starém zákoně bylo zakázáno v den odpočinku obchodovat (Nehemiáš 10,31; 13,15–22), jelikož obchodování umenšovalo duchovní důležitost Pánova dne. Den odpočinku měl být radostnou příležitostí k tomu „radovat se v Pánu“ (Izajáš 58,13–14), a nejen další příležitostí hnát se za vlastními zájmy.

V tomto historickém křesťanském kontextu Armáda spásy zastává přesvědčení, že:

- Neděle je „den posvátného shromáždění“ (Leviticus 23,3) ke společnému uctívání, chvále a modlitbě, které mají obohatit životy věřících a posílit jejich vzájemné společenství i společenství s Bohem. Je zároveň i příležitostí pro setkávání rodin, přátel a bohoslužebných shromáždění.

- Neděle je časem spočinutí v Bohu, daleko od starostí a výzev každodenního života. Je součástí toho, co znamená být člověkem. Jak říká Písmo: “Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu.” (Marek 2,27).
- Svěcení neděle zahrnuje nejen přerušení civilní práce, abychom díky tomu mohli ctít Boha; ale může zahrnovat i konání skutků lásky a laskavosti vůči našim bližním. Ježíš varoval před zákonictvím při dodržování dne odpočinku (Matouš 12,1–8; Marek 2,23–28; Marek 3,4; Lukáš 13,10–17; Jan 5,1–15).
- Zachovávání neděle jako dne odpočinku je důkazem naší poslušnosti a úcty vůči Bohu, našemu Stvořiteli (Exodus 20,8–11).

PRAKTICKÉ KROKY

1. Vojáci Armády spásy se budou zasazovat o to, aby se neděle stala a zůstala dnem bohoslužby, odpočinku a rodiny.
2. Armáda spásy zároveň povzbuzuje všechny lidi, aby zvážili, jak mohou povzbuzovat i ostatní ke každotýdennímu odpočinku a obnově.
3. Aby podpořila ty, kdo musí pracovat o nedělích, se bude Armáda spásy vždy snažit poskytnout lidem více příležitostí ke křesťanskému uctívání a společenství.

Schváleno generálem, únor 2012.

Přesvědčení vyjádřená v tomto mezinárodním etickém stanovisku představují oficiální stanovisko Armády spásy k dané problematice a nesmí být žádným způsobem upravována nebo přizpůsobována bez výslovného písemného souhlasu Mezinárodního ústředí.

